

LBRIS

We know
books

Aventurile lui Norișor

Text:
Mihaela Gligan Lukacs

Ilustrații:
Adelaida Iancu

Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop
† **MACARIE DRĂGOI**
al Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Nord

Este cunoscut faptul că oile îngrijesc și chiar adoptă mielușei orfani, flămânzi sau rătăciți. Marcelin știa aceasta de la bunicul lui, pe care îl iubea mult, dar niciodată nu a mai văzut cum o oaie adoptă un miel străin. Aceasta, până într-o zi frumoasă de primăvară când, un mielușel cu o lâniță albă și pufoasă, se alătură turmei mici formată doar din cinci oițe.

LIBRIS | We know books

Bunicul lui Marcelin nu avea multe oi căci, din cauza vârstei, nu putea să le îngrijească așa cum trebuie îngrijită o mioară. Iar o mioară, adică o oiță, are nevoie de multă îngrijire și atenție. Însă, bunicul cu părul nins și chip blajin, iubea aceste animale în preajma cărora sufletul i se umplea de bucurie.

LIBRIS | **WIKIHOW**
books

Dar și Marcelin iubea oițele, le iubea atât de mult încât își petrecea întreaga zi jucându-se cu ele. În unele zile, stătea pur și simplu și le admira, minunându-se de frumusețea lor și imaginându-și cum Dumnezeu le țesea lâna din norii cerului, căci lâna seamănă cu un nor alb și pufos.

Precum un norișor alb și pufos era și mielușelul rătăcit. Poate acesta a fost și motivul pentru care a primit numele de Norișor. La început, Norișor era speriat și stătea izolat într-un colț de pajiște, privind, pe rând, oițele necunoscute. Nu îndrăznea să se apropie, dar, cu timpul, grija și iubirea primită din partea turmei, l-au ajutat pe mielușel să învingă orice temere și să se bucure de zilele călduroase de primăvară, de zilele copilăriei lui.

Marcelin simțea, pentru Norișor, o grijă și o iubire deosebită, poate și datorită sensibilității pe care o avea față de